

کشته شدن (کلنل محمدتقی خان پسیان) در خراسان (1300 ش)

کلنل محمدتقی خان پسیان، در سال 1271 ش به دنیا آمد. وی پس از آن که وارد نظام شد، به دلیل ابراز رشادت، به سرعت ارتقاء یافت و در سال 1299 ش ریاست ژاندارمری خراسان را بر عهده گرفت. او به خاطر داشتن افکار آزادی خواهانه در میان مردم از نفوذ و اعتبار فراوانی برخوردار بود. پس از کودتای رضاخان در سال 1299 ش، کلنل پسیان، علاوه بر فرماندهی ژاندارمری، حکومت خراسان را که تا آن زمان تحت کنترل قوام السلطنه بود در دست گرفت. اما پس از قدرت یافتن قوام السلطنه، پسیان با وی اختلاف پیدا کرد و کار این اختلاف پس از مدتی بالا گرفت. از این رو، کلنل پسیان با توجه به نفوذ بیگانگان در ایران و نابسامانی اوضاع کشور، برای خارج شدن ایران از زیر نفوذ انگلیس و نیز بهبود وضع مردم، مبارزه با حکومت مرکزی را آغاز کرد و بدین ترتیب، قیام افسران در استان خراسان به وقوع پیوست. در این قیام، کلنل پسیان امور استان را کاملاً در دست گرفت و قوای تحت فرمانش با نیروهای طرفدار دولت مرکزی جنگیدند. سرانجام در یکی از این درگیریها، محمدتقی خان پسیان، این مبارز خستگی ناپذیر در 31 سالگی کشته شد. با کشته شدن او، قیام افسران خراسان علیه ظلم و جور دولت مرکزی نیز فروکش کرد و قوام، نفسی به راحتی کشید. سرگذشت این سردار آزادی خواه و صدها تن دیگر مانند وی، بیانگر با سابقه بودن دخالت های آشکار و نهان استعمارگران از جمله انگلستان به عنوان استعمارگر پیر در ایران است و گرامیداشت او، خاطره رشادت ها و پایمردی های قهرمانان این مرز و بوم را در مقابل بیگانگان، در یادها زنده نگاه می دارد.

وقوع درگیری شدید بین نیروهای بعثی و مدافعان خرمشهر (1359 ش) با آغاز جنگ و پیشروی دشمن به سمت شهرهای خوزستان، خرمشهر نیز در آستانه جنگی خونین قرار گرفت. جمع بندی نیروهای مهاجم و مواجه شدنشان با مقاومت اندک نیروهای خودی در مرز خرمشهر، این تصور را برای آنان به وجود آورده بود که دستیابی به شهر، آسان خواهد بود و مقاومتی از جانب مردم صورت نخواهد گرفت. بدین ترتیب، نیروهای عراقی، حمله خود را به بندر خرمشهر آغاز کردند. عدم حضور مدافعین خرمشهر در بندر، موجب سهولت پیشروی نیروهای دشمن در ابتدای حمله در این محور گردید. مدافعین خرمشهر نیز بلافاصله پس از اطلاع از ابعاد و گسترش تحرکات جدید دشمن، بخشی از نیروهای خود را به داخل بندر اعزام و به حمله و مقاومت در برابر دشمن مبادرت کردند. با این حال نیروهای تقویت شده دشمن، پیشروی خود را به داخل شهر ادامه دادند. روز دهم مهر برای مدافعین خرمشهر، علی رغم سختی و دشواری فراوان، روز موفقی محسوب می شد. در این روز جنگ تانک و نفرات در آستانه خرمشهر در گرفت. مدافعین شهر، بر تانک های دشمن حمله کرده و با پرتاب نارنجک و کوکتل مولوتف، آنها را یکی پس از دیگری منهدم کردند. در این حال دشمن که با تقویت نیروهایش، در نظر داشت، شهر را تصرف نماید، علی رغم تصرف قسمتی از شهر، مجدداً متحمل شکست شد و اقدام به عقب نشینی نمود. هرچند شهادت رزمندگان اسلام در تمام دوران مقاومت در خرمشهر، ستودنی و غیرقابل وصف بود، اما روز دهم مهر 59، جلوه دیگری داشت و با شکست ناگوار دشمن، در جمع رزمندگان، جشن و سرور معنوی حاکم شد.

حسین نواب وزیر امور خارجه یکی از کابینه های دکتر مصدق درگذشت (1351 ش). ضیاء الرحمن رئیس جمهوری بنگلادش وارد تهران شد و با شاه ملاقات و مذاکره کرد (1357 ش). اولین شماره

روزنامه عصر جدید به مدیریت عبدالحمید خان متین السلطنه در تهران انتشار یافت (1293 ش). کلنل محمدتقی خان وارد جعفرآباد واقع در بیست کیلومتری جنوب قوچان شد. (1300 ش)

24 ژاندارم همراه کلنل بود. در اولین برخورد جنگی دوازده ژاندارم کشته شدند و 12 نفر فرار کردند. کلنل در این درگیری به شدت زخمی شد. و با اسلحه به حیات خود خاتمه داد. **اکراد یا بریدن سرکلنل محمدتقی خان آن را بر سر چوب کردند و همراه با سردوشی های او طی نامه ای که مرگ وی را اعلام می کرد به مشهد فرستادند (1300 ش)**

درگذشت "ابن خیاط" دانشمند و نحوی بزرگ (320 ق) ابوبکر محمد بن احمد بن منصور معروف به ابن خیاط از محدثین و علمای بزرگ علم نحو، درسمرقند از شهرهای ایران قدیم به دنیا آمد و پس از پایان مراحل ابتدایی تحصیل، در سال 285 ق به عراق رفت. ابن خیاط در شهرهای مختلف عراق که در آن زمان از مراکز علمی جهان اسلام بودند، علوم اسلامی به ویژه علم نحو را فراگرفت و در این علم به استادی رسید. اگرچه کتاب های زیادی از ابن خیاط در دست نیست، اما از جمله آثار وی می توان به معانی القرآن، الموجز فی النحو و النحو الکبیر اشاره کرد.

پایان دادگاه تاریخی "نورنبرگ" و صدور حکم درباره جانیان نازی (1946م) به دنبال کشف جنایات نازی‌ها در اردوگاه‌های اسیران جنگی و نیز کشتار و قتل عام بی‌رحمانه‌ای که در مناطق اشغالی خود طی چند سال متوالی انجام داده بود، دادگاه بین‌المللی نورنبرگ در بیستم نوامبر 1945م کار خود را آغاز نمود و متهمان به این جنایات جنگی در آلمان را محاکمه کرد. علت انتخاب نورنبرگ، جنبه سمبولیک آن بود. زیرا هیتلر و نازی‌ها بسیاری از اجتماعات و تظاهراتشان، ابتدا در نورنبرگ یا مونیخ در جنوب آلمان بود. این دادگاه در نوع خود در جهان منحصر به فرد بود زیرا برای نخستین بار در تاریخ فاتحان جنگ، دادگاهی برای محاکمه مغلوبین جنگ تشکیل دادند و 177 نفر از سران آلمان نازی را در این دادگاه محاکمه کردند. قضات این دادگاه از چهار کشور آمریکا، انگلستان، شوروی و فرانسه تعیین شده بودند. در نهایت در اول اکتبر 1946م، از مجموعه متهمینی که محاکمه شدند 25 نفر محکوم به مرگ و بیست نفر به زندان‌های بلند و کوتاه مدت محکوم شدند، همچنین 35 نفر دیگر نیز از اتهامات وارده تبرئه گردیدند. تقاضای تخفیف مجازات محکومین از طرف شورای عالی متفقین برای نظارت بر امور آلمان رد شد و احکام صادره در شانزدهم اکتبر 1946م به اجرا درآمد.

روز جهانی سالمندان روز نهم مهرماه، در هر سال به عنوان روز سالمندان نام‌گذاری شده است تا گامی در راستای تکریم این پدران و مادران برداشته شود. دوران سالمندی همانند دوران کودکی یا جوانی، یکی از مراحل زندگی است با این تفاوت که دوران کودکی و جوانی، سرشار از انرژی و تلاش، ولی دوران سالمندی، همراه با تحلیل قوا و کاهش میزان فعالیت‌های فیزیکی می‌باشد. تا قبل از قرن بیست و یکم میلادی، میانگین عمر، بسیار پایین بود. اما بهبود وضع تغذیه و پیشرفت‌های چشم‌گیر پزشکی و ارتقای سطح بهداشت، سبب افزایش میانگین عمر گردیده است. وجود شمار روز افزون سالمندان در اکثر کشورها موجب شده که مقامات دولتی و برنامه‌ریزان اجتماعی، توجه بیشتری به این مسئله ابراز نموده و به وضع مقررات تأمین اجتماعی مطلوب‌تر آنان همت گمارند. همچنین با وجود کمک‌های مالی فرزندان به ویژه در کشورهای آسیایی، باز هم اتکالی سالخوردگان به تأمین اجتماعی بسیار است و از این رو باز هم حمایت‌های مادی و معنوی دولت‌ها را در این زمینه طلب می‌کند. در جمهوری اسلامی ایران هم اگرچه در پرتو تحولات ناشی از انقلاب و به دلیل آداب و رسوم فرهنگی در جامعه، کهن‌سالان از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند، اما این بدان معنا نیست که هیچ سالمندی از محیط گرم خانواده‌اش محروم نمی‌ماند. زیرا همه ساله، بر شمار سال‌خوردگانی که به آسایشگاه‌های سالمندان در سراسر کشور مراجعه می‌کنند، یا از سوی اطرافیان‌شان به آنجا سپرده می‌شوند، افزوده می‌شود. با این حال، به حکم الهی و فطری و سنت اجتماعی، فرزندان باید حرمت پدر و مادر خود را حفظ کنند و به ایشان احسان نمایند. سازمان ملل در سال ۱۹۸۲ شورای جهانی سالمندی را تشکیل داد و در همان سال طرحی را برای تعیین یک روز جهانی برای سالمندان ارائه داد تا اینکه در سال ۱۹۹۰ این شورا اول اکتبر (9 مهرماه) را روز جهانی سالمندان تعیین کرد.